

Ruhumun Suskun Hicranı Ve Ah U Zarı

– Yazan Adam · 15 Aralık 2011

Ne vakit bir nida duysam
Yüreğimi titreten umutla haşrolup avunsam
Sabrın kitabını okusam,nasip nedir hakkıyla anlasam
Solgun heveslerimi bir solukta ayıltıp
Yeniden şevkle tanıştırsam
Süruruyla yaşasam

İnsan, akli ve kalbiyle nefestir
Ruhundan habersiz olan, kalbini anlamayan endir
Nefsi için yaşayan bedeldir, keyfiyet cesaret işi değildir
Hesap edilmeyen ne varsa suskun ferdir
Nihayetinde karşına çıkacak erdir
İrade kemaliyet içindir

Akıl, ihsan edilen bir ülfettir
Nefesin şiarında nöbet tutan bir sanat eseridir
Ancak hakikat adına ram olursa muteberdir
Yoksa nefsin keyfiyetinde ki cesettir
Mizan elbette ki bizim içindir
Dert edinmeyen nefistir

Efendimiz ne büyük rehber ve önderdir
Kitabı celil ne güzel hüccettir, kulları için nimettir
Akıl ve irade bunu anlayıp aşkıyla yaşamak için verilmiştir
Yoksa mükellefiyet ne için ihsan edilmiştir
Muhatap alınan insan akıyla hükümlüdür
İradesiyle hesaba çekilendir

Ey can halin figanını bir nepze olsun anla
Hakir görüp nazarından ne olur mahsun bırakma
İbretin bir senası var,iştışarenin hükmü kim için kalbi yarar
İlim ve ihsan olmazsa, nefsin talimi hiçe sayılırsa
Yalan ve yanlışlar adresin olur, riya bulunur
Asabiyet içinde nefeslenmek kar mı olur

Arzın suskun çığlıkları kimin umurunda
Hergün telef olan canlar asla sahipsiz değildir anla
İyilik ve ihsan adına ne yaptığını yakinen sorgula
Nefsin adına yaşıyorsan korku uzak sana
Şerrin her zerresi kalbinde olunca
Akıl ve irade kimin umurunda

Ölüm, dirilişin için bekliyor vaktini
Müddet-i nefes zaten malum olduğun hakikat deęil mi
Neden yanarsın,nafile yere masum vaktini hoyratça harçarsın
Peki, o zaman neye yakınlık duyar ve kanarsın
Kabrin suskun halinden korkmaz mısın
An be an o haşyete uzak mısın
Sen aşkı kavrayamazsın

Mustafa CİLASUN